

عنوان مقاله:

مدل یابی روابط ساختاری ترومای کودکی با علائم استرس پس از سانحه و گرایش به مصرف مواد با میانجیگری تجارب تجزیه ای در بزرگسالان

محل انتشار:

نشریه روان پرستاری، دوره 12، شماره 3 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

حمیده شیروانی - Rudehen Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

لیلا رفیعی - Khomeini Shahr Branch, Islamic Azad University, Khomeini Shahr, Iran

پروانه غلامیان - Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran

مهسا محمدی - Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: اگرچه شواهد زیادی در زمینه نقش ویژه ترومای کودکی در سبب شناسی اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) و گرایش به مصرف مواد وجود دارد، اما مطالعات اندکی، مکانیسم های دخیل در شروع و حفظ این اختلالات را بررسی نموده اند. از این رو مطالعه حاضر با هدف بررسی مدل یابی روابط ساختاری ترومای کودکی با علائم استرس پس از سانحه و گرایش به مصرف مواد با میانجیگری تجارب تجزیه ای در بزرگسالان انجام شد. روش کار: روش پژوهش توصیفی - همبستگی بود. جامعه پژوهش را کلیه افراد مراجعه کننده به کلینیک ها و مراکز خدمات روان شناختی شهر تهران در زمستان سال ۱۴۰۲ تشکیل دادند. در این مطالعه، ۳۶۰ نفر به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه آسیب های کودکی، چک لیست اختلال استرس پس از سانحه، مقیاس آمادگی به اعتیاد و مقیاس تجارب تجزیه ای بود. برای تحلیل داده ها از همبستگی پیرسون، مدل یابی معادلات ساختاری و از نرم افزار SPSS-۲۶ و AMOS-۲۴ استفاده شد. یافته ها: نتایج یافته ها نشان از برآزش مدل مورد نظر است. مسیرهای مستقیم ترومای کودکی بر علائم استرس پس از سانحه ($\beta = 0.74$)، گرایش فعال به مصرف مواد ($\beta = 0.39$) و گرایش منفعل به مصرف مواد ($\beta = 0.52$) و گرایش منفعل به مصرف مواد ($\beta = 0.55$) معنادار بود ($P < 0.05$). مسیرهای مستقیم تجارب تجزیه ای بر علائم استرس پس از سانحه ($\beta = 0.70$)، گرایش فعال به مصرف مواد ($\beta = 0.66$) و گرایش منفعل به مصرف مواد ($\beta = 0.61$) معنادار بود. به علاوه ضرایب غیرمستقیم ترومای کودکی از طریق تجارب تجزیه ای بر روی علائم استرس پس از سانحه و گرایش به مصرف مواد معنادار بودند ($P < 0.05$). به طور کلی تجربه ترومای کودکی با میانجی تجارب تجزیه ای در مجموع ۶۷ درصد از واریانس علائم اختلال استرس پس از سانحه، ۵۰ درصد از واریانس گرایش به مصرف مواد فعال و ۹۲ درصد از واریانس گرایش به مصرف مواد منفعل را تبیین نمودند. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاکی از نقش مهم ترومای کودکی و به ویژه تجارب تجزیه ای در پیش بینی علائم استرس پس از سانحه و گرایش به مصرف مواد در بزرگسالان بود. بنابراین متخصصان بالینی می توانند جهت بهبود برنامه های مداخلاتی خویش برای درمان علائم استرس پس از سانحه و گرایش به مصرف مواد، به پدیده تجزیه توجه ویژه ای داشته باشند.

کلمات کلیدی:

Post-traumatic stress disorder, Childhood trauma, dissociative experiences, substance use, اختلال

استرس پس از سانحه، ترومای کودکی، تجارب تجزیه ای، گرایش به مصرف مواد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057535>

